

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В АТ «БАНК КРЕДИТ ДНІПРО»

Ризики

Діяльності Банку властиві ризики. Банк створив організаційну структуру системи управління ризиками, яка забезпечує чіткий розподіл функцій, обов'язків і повноважень з управління ризиками між усіма суб'єктами системи управління ризиками, а також між працівниками Банку, та передбачає їх відповідальність згідно з таким розподілом. Система управління ризиками відповідає розміру, бізнес-моделі, масштабу діяльності, видам, складності операцій Банку та забезпечує виявлення, вимірювання (оцінку), моніторинг, звітування, контроль та пом'якшення всіх суттєвих ризиків Банку з метою визначення Банком величини капіталу, необхідного для покриття всіх суттєвих ризиків, притаманних його діяльності (внутрішнього капіталу), а також забезпечення регуляторних нормативів достатності капіталу та ліквідності.

Визначення рівня ризик-апетиту

Діюча в Банку Декларація схильності до ризиків розроблена для визначення сукупної величини ризик-апетиту, видів ризиків, які Банк готовий приймати або уникати з метою досягнення його бізнес-цілей, та визначає рівень ризик-апетиту щодо кожного з них. Метою Декларації є організація чіткого процесу ефективного управління ризиками за допомогою встановлення граничних значень, лімітів, тригерів для кожного виду з визначених Банком ризиків.

Декларація встановлює толерантність до ризиків в операційній діяльності Банку. Ієрархічна структура допустимого рівня ризиків, ризик-апетиту, встановлених лімітів на ризики та ризик-профілю виглядає наступним чином:

- Допустимий рівень ризику
- Ризик-апетит
- Ліміти на ризики

Допустимий рівень ризику та сукупний рівень ризик-апетиту базуються на принципі необхідності дотримання Банком показника достатності регулятивного капіталу (Н2) вище нормативних вимог, забезпечуючи буфер капіталу та ліквідності, що відповідає ринковим очікуванням як у звичайних, так і в несприятливих сценаріях. Розмір буферу капіталу визначається залежно від очікувань Банку, що ґрунтуються на стратегії його розвитку та ймовірності реалізації несприятливих сценаріїв та, водночас, залежно від поточного стану розвитку фінансово-економічного сектору, а також, наявних макроекономічних очікувань.

Ризик-апетит визначається як максимальний рівень ризику, який Банк готовий взяти на себе для досягнення своїх стратегічних цілей. При встановленні ризик-апетиту, для кожного показника визначається Граничний та Попереджувальний ліміти. При цьому, порушення Попереджувального ліміту вимагає вжиття заходів щодо недопущення порушення Граничного ліміту та дотримання процедури ескалації порушень у відповідності до вимог Стратегії управління ризиками в АТ «БАНК КРЕДИТ ДНІПРО». Сукупний розмір ризик-апетиту визначається у межах допустимого рівня ризику, враховуючи вимогу забезпечити необхідний ресурс, час для впровадження заходів, покликаних максимально знизити ймовірність перевищення показника допустимого рівня ризику.

Величина ризик-апетиту за окремими видами ризиків визначається наперед та в межах допустимого/сукупного рівня ризику. Ризик-апетит за окремими видами ризиків визначається з огляду на доцільність/необхідність утримання ризикових позицій з метою досягнення стратегічних цілей та виконання бізнес-плану. Банк не включає ризик ліквідності до сукупного рівня ризик-апетиту та оцінює його окремо.

Основною метою системи лімітування є забезпечення формування структури активів і пасивів Банку, адекватної характеру і масштабам Банку. Всі основні рішення з управління активами і пасивами аналізуються на предмет дотримання встановлених лімітів.

Банк здійснює комплексну оцінку наступних суттєвих видів ризиків, які визначені в рамках Декларації схильності до ризиків: кредитний ризик, ризик ліквідності, процентний ризик банківської книги, ринковий ризик, операційний ризик, комплаєнс ризик та стратегічний ризик.

Процес незалежного контролю ризиків не належить до ризиків ведення діяльності, таких, наприклад, як зміна середовища, технології та зміни в галузі. Такі ризики Банк контролює у ході процесу стратегічного планування.

Структура управління ризиками

Метою політики управління ризиками є виявлення, вимірювання, моніторинг, контроль, звітування та пом'якшення всіх видів ризиків, з якими стикається Банк. Система управління ризиками передбачає зважену політику щодо визначення допустимого рівня ризиків, апетиту до ризиків, встановлених лімітів на ризики та, здійснення постійного моніторингу їх дотримання, впровадження засобів контролю.

Суб'єктами системи управління ризиками Банку є:

Наглядова Рада Банку та її комітети:

- Комітет з ризиків Наглядової Ради Банку;
- Комітет з питань аудиту Наглядової Ради Банку;
- Комітет з бізнесу Наглядової Ради Банку.

Правління Банку та його колегіальні органи:

I рівень:

- Комітет з управління активами та пасивами;
- Комітет з бізнесу фізичних осіб;
- Комітет з корпоративного бізнесу;
- Комітет з малого та мікро бізнесу;
- Комітет з операційних, комплаєнс ризиків та інформаційної безпеки;
- Комітет з фінансового моніторингу;
- Комітет з проблемних активів;
- Комітет зі стратегічного розвитку та трансформації Банку.

II рівень:

- Малий комітет з корпоративного бізнесу;
- Малий комітет з малого та мікро бізнесу;
- Уповноважені особи за експертними напрямками/функціями.

Управління внутрішнього аудиту (третя лінія захисту);

Директор з ризиків (CRO) та підрозділи з управління ризиками (друга лінія захисту);

Начальник управління комплаєнс (CCO) та управління комплаєнс (друга лінія захисту);

Бізнес-підрозділи та підрозділи підтримки (перша лінія захисту).

Функції з управління ризиками розподілені в Банку в такий спосіб:

Наглядова рада. Наглядова рада визначає загальну Стратегію управління ризиками в Банку, здійснює загальне управління ризиками в Банку та має право створювати інші комітети та делегувати їм частину своїх функцій з управління ризиками. Наглядова Рада Банку несе повну відповідальність за створення комплексної, адекватної та ефективної системи управління ризиками, на які наражається Банк у своїй діяльності.

Правління. Правління Банку забезпечує виконання завдань, рішень Наглядової ради Банку щодо впровадження системи управління ризиками, уключаючи Стратегію та Політику з управління ризиками, культуру управління ризиками, процедури, методи та інші заходи ефективного управління ризиками.

Комітети. В процесі здійснення функції контролю і управління ризиками Правління Банку (перша лінія захисту) делегує частину своїх функцій, повноважень і безпосереднього управління ризиками профільним колегіальним органам:

- Комітет з управління активами та пасивами (далі – КВАП) - управління активно-пасивними операціями Банку та ризиками, що зумовлені такими операціями (ризик ліквідності, процентний ризик банківської книги та ринкові ризики), а також реалізації принципу колегіальності ухвалення рішень щодо питань регулювання лімітів та граничних значень банківських продуктів, операцій, необхідних для успішного виконання бюджету Банку;
- Комітет з бізнесу фізичних осіб (далі – КБФО) - комітет Банку, що створений з метою ефективного управління бізнесом з фізичними особами та пов'язаними з ним ризиками;
- Комітет з корпоративного бізнесу (далі – ККБ), Малий комітет з корпоративного бізнесу (далі - МККБ) та Комітет з малого та мікро бізнесу (далі - КММкБ), Малий комітет з малого та мікро бізнесу (далі – МКММкБ) - комітети Банку, що створені з метою ефективного управління бізнесом з юридичними особами та пов'язаними з ним ризиками;
- Комітет з операційних, комплаєнс ризиків та інформаційної безпеки - (КОКР та ІБ) - комітет Банку, що створений з метою управління операційними та комплаєнс-ризиками, а також питаннями інформаційної безпеки;
- Комітет з проблемних активів (далі – КПА) - комітет Банку, що створений Правлінням з метою управління, організації та контролю роботи з проблемними активами Банку;
- Комітет зі стратегічного розвитку та трансформації Банку (далі – КСРТ) – комітет Банку, що створений з метою управління проектами та трансформацією Банку, що визначає стратегію Банку, в частині його трансформації, за напрямками оптимізації процесів та діджитал змін, а також забезпечення безперервності діяльності;

- Комітет з фінансового моніторингу (далі – КФМ) – постійно діючий комітет Банку з питань фінансового моніторингу, в т.ч. щодо запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

Бізнес-підрозділи. Бізнес-підрозділи є першою лінією захисту та відповідають на своєму рівні за управління та моніторинг ризиків, а також дотримання встановлених лімітів. На цьому рівні також забезпечується збір повної, достовірної та оперативної інформації в системі оцінки ризику і звітності про ризику.

Друга лінія захисту. Наглядова рада Банку створила постійно діючі підрозділи з управління ризиками: управління ризик – менеджменту, управління кредитного аналізу корпоративного бізнесу, управління кредитного аналізу роздрібного бізнесу, відділу оцінки та моніторингу застав та управління комплаєнс і забезпечує незалежність цих підрозділів.

Управління ризик-менеджменту, управління кредитного аналізу корпоративного бізнесу, управління кредитного аналізу роздрібного бізнесу, відділ оцінки та моніторингу застав. Підрозділи з управління ризиками підпорядковуються Директору з ризиків, який має право бути присутнім на засіданнях Правління Банку, профільних комітетів, утворених Правлінням Банку, та накладати заборону (вето) на рішення цих органів, якщо реалізація таких рішень призведе до порушення встановленого ризик-апетиту та/або затверджених лімітів ризику, та невідкладно інформує Наглядову раду Банку та/або Комітет з управління ризиками про такі рішення.

Управління комплаєнс. Начальник управління комплаєнс (ССО) несе відповідальність за діяльність підрозділу, має право бути присутнім на засіданнях Правління Банку, профільних комітетів, утворених Правлінням Банку, і накладати заборону (вето) на рішення цих органів, якщо реалізація таких рішень призведе до порушення вимог законодавства, відповідних стандартів професійних об'єднань, дія яких поширюється на Банк, конфлікту інтересів, та у встановлені внутрішніми документами Банку строки інформує Наглядову раду Банку та/або Комітет з управління ризиками про такі рішення.

Внутрішній аудит. Управління внутрішнього аудиту періодично проводить аудит процесів управління ризиками, що відбуваються у Банку, під час якого перевіряється як достатність процедур, так і виконання цих процедур Банком.

Кредитний ризик

Кредитний ризик – це ризик виникнення збитків або додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів унаслідок невиконання боржником/контрагентом взятих на себе зобов'язань відповідно до умов договору. Банк дотримується консервативної кредитної політики та надає позичальникам кредитні продукти тільки після детальної оцінки всіх можливих ризиків, пов'язаних з діяльністю цих позичальників. Банк проводить диверсифікацію кредитного портфеля за групами ризику та уникає кредитування позичальників, фінансування яких пов'язане з високим рівнем кредитного ризику.

Основними методами управління кредитним ризиком є:

- визначення загальних критеріїв прийнятності кредитування;
- встановлення загальних умов щодо кредитування;
- встановлення порядку ухвалення кредитних рішень;
- затвердження підходів щодо кредитного адміністрування та моніторингу;
- затвердження підходів щодо завчасного виявлення та управління непрацюючими активами;
- проведення стрес – тестування кредитного ризику;
- формування резервів відповідно до вимог МСФЗ та визначення розміру кредитного ризику відповідно до вимог НБУ;
- встановлення лімітів, що обмежують кредитний ризик, в т.ч. ліміти концентрації;
- встановлення граничних значень обов'язкових нормативів відповідно до чинного законодавства та внутрішніх положень Банку.

Кредитна якість фінансових активів

Банк управляє кредитною якістю фінансових активів за допомогою внутрішньої системи контролю рівня ризиків, що притаманні як окремим боржникам/контрагентам, так і портфелям активів. Ця система забезпечує можливість сфокусованого управління існуючими ризиками, а також дозволяє порівнювати розмір кредитного ризику за різними видами діяльності, географічними регіонами і продуктами. Система спирається на низку фінансово-аналітичних методів, а також на оброблені ринкові дані, що являють собою основну вхідну інформацію для оцінки ризику боржників/контрагентів.

Керівництво оцінює зменшення корисності кредитів клієнтам шляхом оцінки ймовірності погашення та відшкодування авансів на основі аналізу окремих позичальників за окремо взятими суттєвими кредитами, а також у сукупності за кредитами з аналогічними умовами та характеристиками ризику. Чинники, взяті до уваги при оцінці окремих кредитів, враховують поточний фінансовий стан позичальника, своєчасність погашення та заставу, часові рамки з виплати майбутніх процентів, історію погашення, стан економічної галузі діяльності позичальника тощо. Для оцінки суми зменшення корисності керівництво оцінює суми та строки майбутніх платежів у рахунок погашення основної суми та процентів за кредитом, а також суми надходжень від продажу застави.

Ключовими специфічними ризиками, що відносяться до періоду звітності, є ризик погіршення якості обслуговування боргу позичальниками через значне пошкодження активів, втрату або зменшення кількості контрагентів/джерел отримання доходів, які спричинені активними бойовими діями. Для зменшення даних ризиків Банк використовує

обмеження/лімітування активних операцій за географічною ознакою. Додатковою можливістю є розширення кредитування в регіонах, яким такі ризики притаманні у меншій мірі.

Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик, реалізація якого може призвести до неспроможності банку забезпечувати фінансування зростання активів та/або виконання своїх зобов'язань у належні строки. Він передбачає як ризик неможливості фінансування активів у належний строк і за належними ставками, так і ризик неможливості ліквідації активу за прийнятною ціною та у належний строк, а також ризик невиконання Банком своїх зобов'язань за виплатами при настанні строку їх погашення у звичайних або непередбачених умовах.

Метою управління ліквідністю є забезпечення спроможності Банку своєчасно і повною мірою виконувати свої грошові та інші зобов'язання, що випливають з угод з використанням фінансових інструментів..

У процесі управління ліквідністю Банк керується наступними основними принципами:

- управління ліквідністю здійснюється щоденно та безперервно;
- при прийнятті рішень Банк вирішує протиріччя між ліквідністю і прибутковістю на користь ліквідності;
- кожна угода, що впливає на стан ліквідності, повинна бути прийнята до уваги з врахуванням ризику ліквідності.

Для оцінки даного ризику Банк використовує наступні інструменти:

- щоденна звітність щодо миттєвої ліквідності;
- щотижнева звітність, яка оцінює ліквідність Банку на горизонті до 1 місяця;
- щомісячний ГЕП-аналіз структурної ліквідності на більш довгих часових горизонтах, який проводиться в розрізі національної та іноземних валют, а також використовує як контрактні строки, так і історичну статистику щодо грошових потоків за рахунками клієнтів;
- щомісячний аналіз концентрацій в розрізі сегментів та клієнтів/груп клієнтів

В результаті комплексного постійного розгляду цієї звітності Банк має змогу оперативної ідентифікувати підвищення ризику ліквідності та вжити, за необхідності, заходи щодо його пом'якшення.

Загальним підходом Банку щодо пом'якшення цього ризику є підтримання буферу високоліквідних необтяжених активів у розмірі, який дозволяє профінансувати як очікувані контрактні відтоки, так і можливі платежі в рамках нестабільної частини поточних рахунків клієнтів. При розміщенні активів в різні фінансові інструменти Банк строго враховує термін наявних ресурсів, як контрактний, так і розрахований у відповідності з історичною стабільністю, а також їх обсяг. Банк розраховує витрати на підтримання достатнього рівня ліквідності в процедурі внутрішнього ціноутворення своїх продуктів.

Банк активно підтримує диверсифіковані та стабільні джерела фінансування, куди входять мінімальна сума депозитів юридичних і фізичних осіб, а також диверсифіковані портфелі високоліквідних активів, щоб мати можливість швидко та безперешкодно задовольняти непередбачені потреби в ліквідності.

Для підтримання короткострокової ліквідності Банк залучає короткострокові депозити, купує та продає іноземну валюту та цінні папери, в т.ч. в рамках угод СВОП та РЕПО. Для підтримки довгострокової ліквідності Банк залучає середньострокові та довгострокові депозити, купує та продає цінні папери, регулює власну політику щодо процентних ставок і контролює витрати. При управлінні ліквідністю Банк враховує необхідність формування обов'язкових резервів у Національному банку України, розмір яких залежить, зокрема, від обсягу та структури залучених коштів клієнтів.

Процентний ризик банківської книги

Процентний ризик банківської книги включає такі ризики:

- ризик розривів, який виникає через різницю в строках погашення (для інструментів з фіксованою процентною ставкою) або зміни величини індексу процентної ставки (для інструментів із плаваючою процентною ставкою) активів, зобов'язань та позабалансових позицій в банківській книзі;
- базисний ризик, який виникає через те, що немає достатньо тісного зв'язку між коригуванням ставок, отриманих та сплачених за різними інструментами, всі інші характеристики яких щодо переоцінки є однаковими;
- ризик опціонності, який виникає через проведення Банком операцій з опціонами (автоматичний ризик опціонності) або наявності вбудованих опціонів у стандартних продуктах Банку (поведінковий ризик опціонності).

Процентний ризик оцінюється тим, наскільки зміни ринкових процентних ставок впливають на чистий процентний дохід Банку (NII) та економічну вартість капіталу (EVE). В разі, якщо строки активів, що приносять процентний дохід, відрізняються від строків зобов'язань, за якими нараховуються проценти, чистий дохід від процентів збільшуватиметься або зменшуватиметься в результаті зміни процентних ставок. Із метою управління процентним ризиком банківської книги керівництво Банку постійно проводить оцінку розривів активів та пасивів Банку, ринкових процентних ставок за різними видами активів і зобов'язань, за якими нараховуються проценти.

Процентна маржа за активами і зобов'язаннями, що мають різні строки виплат, може збільшуватись у результаті зміни ринкових процентних ставок. На практиці, Банк змінює процентні ставки за активами і зобов'язаннями, беручи до уваги поточні ринкові умови і взаємні домовленості з клієнтами.

Для оцінки даного ризику Банк проводить оцінку можливого впливу на:

- чистий процентний дохід протягом наступних 12 міс.;
- економічну вартість капіталу відображає зміну вартості активів, зобов'язань та позабалансових позицій до кінцевого терміну їх утримування без припущення щодо заміни інструменту в разі його закінчення.

Банк проводить дану оцінку з використанням наступних 6 сценаріїв:

- однакові темпи зростання ставок за всіма строками (parallel shock up);
- однакові темпи падіння ставок за всіма строками (parallel shock down);
- зростання ставок лише за строками до шести місяців уключно (short rates shock up);
- падіння ставок за строками лише до шести місяців уключно (short rates shock down);
- зростання ставок за строками до шести місяців уключно в разі одночасного падіння ставок в інших строках (flattener shock);
- падіння ставок за строками до шести місяців уключно в разі одночасного зростання ставок в інших строках (steepener shock).

Суттєвим ризиком у періоді, який розглядається, був базисний через різну динаміку зміни основних ринкових індексів, до яких прив'язана процентна ставка за активами та пасивами Банку (індекс UIRD, облікова ставка, дохідність депозитних сертифікатів), що може призвести до додаткового ризику навіть при збалансованості активів та пасивів за строками перегляду ставок. При цьому, волатильність ставок надає додаткову можливість їх встановлення на рівні, який є прийнятним для Банку з метою фіксації величини процентного доходу.

Відповідальність за управління процентним ризиком покладено на КУАП, який зважаючи на результати аналізу, а також динаміку ринкових процентних ставок та дії регуляторів (НБУ, ФРС, ЄЦБ) корегує процентні ставки за активними та пасивними операціями.

Ринковий ризик

Ринковий ризик виникає унаслідок несприятливої зміни курсів іноземних валют, процентних ставок, вартості фінансових інструментів. Ринкові ризики включають в себе ризик дефолту, процентний ризик торгової книги, ризик кредитного спреду, фондовий, валютний, товарний ризик та ризик волатильності.

Метою управління ринковими ризиками є підтримання прийнятого для Банку рівня, визначеного відповідно до Декларації схильності до ризиків. Пріоритетним є забезпечення максимального збереження активів і капіталу на основі зменшення (виключення) можливих збитків та недоотримання прибутку за вкладеннями у фінансові інструменти, включаючи вкладення в іноземну валюту і дорогоцінні метали.

Банк для вимірювання ринкових ризиків та управління ними використовує такі інструменти:

- для ризику дефолту - оцінку кредитного ризику за активними банківськими операціями;
- для процентного ризику торгової книги та ризику кредитного спреду - метод модифікованої дюрації;
- для ризику волатильності, фондового, валютного та товарного ризиків - метод вартості під ризиком (VaR);
- стрес – тестування ринкових ризиків.

З метою кращого управління даними ризиками в Банку виокремлені банківська та торгова книги, що надає можливість кращого контролю, в т.ч. шляхом лімітування, операцій та інструментів, які є джерелом даних ризиків.

Валютний ризик

Валютний ризик полягає в тому, що зміни офіційних обмінних курсів валют впливають на дохід Банку або на вартість його портфелів фінансових інструментів. Банк має активи та зобов'язання, виражені в декількох іноземних валютах. Валютний ризик виникає в тому випадку, коли балансові або позабалансові активи в іноземній валюті є більшими або меншими, ніж зобов'язання в тій самій валюті. Керівництво Банку встановлює ліміти та здійснює постійний моніторинг валютних позицій відповідно до постанов НБУ та затвердженої внутрішньої методології. Банком впроваджена система лімітів валютної позиції (загальні та в розрізі валют / типів операцій), яка базується як на максимальних значеннях, встановлених НБУ та і на власних підходах до обмеження цього ризику. Моніторинг дотримання цих лімітів здійснюється на щоденній основі.

Зважаючи на те, що протягом більшої частини року офіційний курс гривні до долару США був зафіксованим на одному рівні, основним джерелом ризику Банку, на відміну від попередніх періодів, була волатильність валютної пари UAH/EUR. При цьому, перехід у четвертому кварталі до режиму керованої гнучкості обмінного курсу став додатковою можливістю для отримання торгового доходу.

Операційний ризик

Операційний ризик – імовірність виникнення збитків або додаткових втрат чи недоотримання запланованих доходів унаслідок недоліків або помилок в організації внутрішніх процесів, навмисних або ненавмисних дій працівників Банку чи інших осіб, збоїв у роботі інформаційних систем Банку або внаслідок впливу зовнішніх чинників. Операційний ризик уключає юридичний ризик, але виключає ризик репутації та стратегічний ризик.

Основними компонентами операційного ризику, що підлягають регулюванню, є вчинення несанкціонованих операцій, помилки в роботі персоналу, порушення та збій в роботі комп'ютерних мереж і обладнання.

З метою мінімізації операційного ризику, а також виключення можливих збитків (втрат) в Банку на постійній основі здійснюється виявлення та збір даних про внутрішні і зовнішні події операційного ризику. На основі отриманої інформації формується аналітична база даних про виявлені події операційного ризику, де відображаються відомості про види і розміри операційних збитків в розрізі напрямів діяльності Банку, окремих банківських операцій та інших угод, обставин їх виникнення і виявлення.

Банк використовує такі методи реагування:

- прийняття ризику – продовження діяльності без змін в разі, якщо після проведення аналізу обставин виявлення ризику реалізація заходів щодо його мінімізації не є економічно обґрунтованою;
- мінімізація (пом'якшення) ризику – вживання необхідних заходів (зокрема, контрольних процедур), спрямованих на зниження рівня виявленого ризику до прийнятного; уникнення ризику – відмова від проведення операцій /банківських процесів із рівнем ризику, який є неприйнятним для Банку навіть в разі впровадження додаткових контрольних процедур.

Одним з ключових ризиків Банку в цьому напрямку є ризик забезпечення безперервності діяльності в умовах дій агресора, які направлені як на фізичне знищення активів, у т.ч. каналів зв'язку, так і унеможливлення діяльності в результаті проведення кібератак різної спрямованості та тривалості. Стратегічні цілі Банку щодо цього напрямку є уникнення або максимальне зменшення втрат (матеріальних, репутаційних та інших), пов'язаних з можливим припиненням функціонування одного або декількох бізнес-процесів Банку в надзвичайних ситуаціях та в разі реалізації загроз, в тому числі таких, які не були передбачені заздалегідь.

Ключовими заходами Банку в цьому напрямку є:

- реалізація декількох схем дистанційного підключення банківських працівників до програмних комплексів Банку;
- створення резервних майданчиків з доступом до критичних інформаційних систем, а також їх реплікація у хмарні сховища;
- організація резервних майданчиків для чергування критично важливого персоналу та ін.

Реалізація цих заходів дозволила Банку забезпечити протягом звітного періоду безперервне надання усіх необхідних послуг своїм клієнтам.

Компласнс ризик

Компласнс ризик – це імовірність виникнення збитків та/або санкцій, додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів або втрати репутації внаслідок невиконання Банком вимог законодавства, нормативно-правових актів, ринкових стандартів, правил добросовісної конкуренції, правил корпоративної етики, виникнення конфлікту інтересів, а також внутрішньобанківських документів Банку.

Банк прагне максимально уникати компласнс-ризиків шляхом підтримання високого рівня культури управління компласнс-ризиками, постійного навчання персоналу, чіткого виконання норм законодавства України, нормативних актів Національного банку України та внутрішніх документів Банку, оцінки зовнішніх та внутрішніх факторів, що можуть спричинити виникнення компласнс-ризиків, та завчасного реагування на них. Основним завданнями Управління компласнс є створення та забезпечення безперервного функціонування системи управління компласнс-ризиками, що відповідає розміру Банку, бізнес-моделі, масштабу діяльності, видам та складності операцій Банку, а також супроводження функціонування системи внутрішнього контролю.

З метою контролю рівня компласнс-ризиків та недоліків системи внутрішнього контролю в Банку запроваджена ефективна система:

- виявлення компласнс-ризиків та інцидентів, забезпечення своєчасного реагування на них;
- забезпечення контролю відповідності діяльності Банку вимогам чинного законодавства України, в тому числі нормативно-правових актів Національного банку України;
- виявлення потенційних та наявних конфліктів інтересів, забезпечення своєчасного їх уникнення / усунення;
- залучення управління компласнс для вирішення проблемних питань, які знаходяться в його компетенції;
- аналізу нових продуктів та значних змін в діяльності Банку (до моменту їх запровадження);
- аналізу контрагентів;
- забезпечення дотримання вимог законодавства, в т.ч. "воєнних постанов" та санкційних обмежень, що особливо важливо в період здійснення збройної агресії РФ проти України;
- аналізу рішень колегіальних органів Банку;
- аналізу звітності підрозділів Банку, в т. ч. звітів аудиту, тощо;
- забезпечення організації контролю за дотриманням Банком норм щодо своєчасності та достовірності фінансової та статистичної звітності, операціями із пов'язаними із Банком особами, тощо;
- ескалації виявлених ризиків та/або порушень, та організації процесу реагування на них;
- забезпечення звітування Правлінню Банку не рідше, ніж щомісячно, Наглядовій Раді Банку не рідше, ніж щоквартально.

Стратегічний ризик

Стратегічний ризик – це імовірність виникнення збитків або додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів унаслідок неправильних управлінських рішень та неадекватного реагування на зміни в бізнес-середовищі.

Модель управління стратегічним ризиком Банку має на меті максимізацію прибутку при прийнятному рівні ризику. Банк розглядає управління даним суттєвим ризиком як процес, за допомогою якого Банк виявляє (ідентифікує) стратегічний ризик, проводить оцінку його величини, здійснює його моніторинг, а також враховує взаємозв'язки зазначених ризиків з іншими видами ризиків.